

[Stumph.]

at det maa man ikke gøre. Der er jo desværre adskillige, der tager et saadant Skridt til Siden, og som derfor maa tage deres Straf — skønt, det skal jeg ærligt indrømme, jeg ikke har nogen Tyrkertrø paa, at Straf virker hverken afskrækkende eller forbedrende, hverken inden for Militæret eller uden for dette.

Det nedsatte Udvalg har udarbejdet en Statistik for Femaaret 1930—34 over de Straffe, der er idømt ved Hæren, og denne Statistik viser, at i alt 1 956 Straffe har været strengere end Vagtarrest; heraf er de 1 754 ikendt arbitrært. Statistikken fortæller tillige, at Straffe for grove Forbrydelser, f. Eks. Tyveri, kun udgør et forholdsvist ringe Tal; det er Straffe for Lydheds- eller Respektforseelser, for Absentation, herunder Udeblivelse fra Kvarter om Natten, og Vagtforseelser, der tager det store Antal. Antallet af Straffe for Tyveri er kun 69, for Kaserneuorden 39, for Lydheds- og Respektforseelser 393, for Absentation, herunder Udeblivelse fra Nattekvarter, 746 og for Vagtforseelser 302.

Jeg erkender fuldt ud Betydningen af, at Straf for en Tjenesteforseelse kan idømmes arbitrært, altsaa af en enkelt dertil myndiget Person; det kan nemlig gaa hurtigere og maaske mere smertefrit, end hvis hele Maskineriet skulde sættes i Gang. Jeg erkender tillige, at der er sat bestemte Grænser for, hvad der kan afgøres arbitrært, og hvor høj Straffen kan blive. I § 51 i den militære Retsplejelov siges det saaledes, at følgende Straffe kan paalægges uden Dom: Irettesættelse, Kvarterarrest, Vagtarrest indtil 30 Dage, skærpet Arrest indtil 15 Dage, streng Arrest indtil 10 Dage og Bøder indtil 60 Kr. Personlig havde jeg ikke haft noget imod, om Højstegrænsen havde været noget lavere. Jeg synes saaledes, at 30 Dages Frihedsberøvelse er noget meget at tage uden Dom, men jeg skal ikke insistere paa, at der ændres i Paragraffen, da jeg i øvrigt er tilfreds med Forslagene og mener, de betegner et meget betydeligt Fremskridt. Forhaabentlig vil det ogsaa kun undtagelsesvis være nødvendigt at idømme saa strenge Straffe, og hertil kommer naturligvis, at hvis den dømte mener, at Straffen ikke staar i et rimeligt Forhold til Forseelsen, kan han appellere den til Afgørelse ved Dom, ligesom — og det er jeg glad ved — Straffen kan gøres betinget.

Naar Talen er om Forseelse og Straf, vil der jo intet være til Hinder for, at den

overordnede gennem sin Optræden kan provokere den første hos en underordnet, men jeg betragter det som givet, at noget saadant ikke sker. Naar jeg tænker paa dengang, jeg var tvunget til at springe Soldat, kunde sligt godt tænkes. Men Aand og Tone inden for Hæren er jo siden den Tid blevet en anden og bedre, og jeg tror, at de overordnede nu har den fulde Forstaaelse af deres Stilling og deres Ansvar over for den Ungdom, de faar under Kommando.

Jeg ser, at man har drøftet Spørgsmaalet om Disciplinen inden for Hæren, og at man inden for visse Kredse endnu gaar rundt med den Opfattelse, at det er nødvendigt for at opretholde Disciplinen at have meget strenge, for ikke at sige ligefrem barbariske Straffe. Jeg tror, at de, der har den Opfattelse, ser ganske forkert paa Forholdet. Jeg tror ikke, Disciplinen var bedre, da man havde Pryglestraf, Krumslutning, simpel og streng Arrest i Bøjen, mørk Arrest med og uden Kostindskrænkning, efter min Mening ganske barbariske Straffe, der rangerer med Bondens Ridt paa Træhesten eller Ophold i Hundehullet. Man havde strengt Fængsel paa Vand og Brød, der afsonedes i Mørke og paa haardt Natteleje, samt Fæstningsarrest og Statsfængsel; i Stedet for disse ganske utidssvarende Straffe faar man nu dem, jeg tidligere har nævnt: Kvarterarrest, Vagtarrest og skærpet Arrest, hvorunder Arrestanten ikke maa faa ekstra Forplejning og ikke beskæftiges med Arbejde; han skal altsaa have rigelig Tid til at tænke paa sin Forseelse og sin Straf og forhaabentlig angre og derved blive et bedre Menneske. Endelig er der den strengeste af de fire Straffe: streng Arrest; den kan idømmes fra 2 til 30 Dage. Her havde Udvalget ønsket at bibeholde Vand og Brød-Straffen. Jeg takker Ministeren, fordi han er gaaet bort herfra og i Stedet har foreslaaet, at streng Arrest afsones paa en Fangekost bestaaende af Brød, Kartoffler, Mælk, Vand og Salt; det er jo ikke kulinariske Herligheder, men dog betydeligt bedre end Vand og Brød og Salt. Dertil kommer, at der ved kgl. Anordning kan gives nærmere Regler om Mellemløst paa almindelig Kost. Jeg tror i øvrigt ikke, at der opretholdes nogen god Disciplin inden for Hæren — og en saadan bør der naturligvis være, det kan vi sikkert alle være enige om — ved haardhændede eller brutale Straffebestemmelser, men derimod ved en mellem over- og underordnede gensidig ud-